

[Jes Lunde]

Efter SF's opfattelse er der samlet set behov for meget store ændringer i det foreliggende forslag til finanslov. Der er mange væsentlige uløste opgaver, og jeg kan derfor allerede nu forudse, at det bliver nødvendigt med en stribe ændringsforslag fra vor side. Hovedlinjen i dem vil være at foreslå en række klare sociale forbedringer for de dårligst stillede, en markant styrkelse af samfundets uddannelsesindsats både inden for arbejdsmarkedsuddannelserne og mere generelt gennem betalt frihed til uddannelse, en forstærket indsats for miljøbeskyttelse og en dynamisk erhvervspolitik, hvor staten fremmer en udvikling i produktion og eksport inden for genbrugsteknologi, energibesparelse, alternativ energi, byfornyelse, kommunikation, kollektiv trafik og bioteknologi og en lempelse af udgiftsrammerne på en række andre områder, hvor der oplagt er et behov for serviceforbedringer eller -fornyelser.

Til gengæld er vi naturligvis fuldt ud indstillet på at skaffe indtægterne til de nye udgifter.

SF vil på bestemte betingelser også godt være med til at spare. Vi tænker naturligvis i første række på prestigeprojekter og militæret, men vi vil da ikke afvise, at der på andre punkter kan eksistere muligheder. Det centrale for os vil i givet fald være, at pengene anvendes fornuftigt. Vi deltager ikke i en generel nedskæringsstrategi, hvor det offentlige skal reduceres for at give plads til skattelettelser.

Vi vil med andre ord godt se på mulighederne for omprioriteringer, hvor der flyttes penge fra én opgave til andre. Vi er som forsvarere af den offentlige sektor parate til at sikre en sparsommelig og rationel omgang med offentlige ressourcer, men vi vil bruge eventuelt sparede midler på at løse nye opgaver: mangel på plejehjem, mangel på børnehavepladser, mangel på uddannelsespladser osv., mens regeringspartierne vil bruge deres spareplaner til skattelettelser, og dér skilles vore veje.

Regeringens ideologiske offensiv over for den offentlige sektor efter Reagan- og Thatcherforbilledet må afvises af Folketinget. Den gør kun ondt værre for Danmarks tunge problemer.

Skrumtsager Skau (V):

Det er ikke ligefrem opmuntrende oplysninger, der myldrer frem for øjeblikket. Jeg tænker ikke så meget på budgetoversigt 3 som på den

tale, vi nu har hørt fra hr. Henning Rasmussen, og også den tale, vi har hørt fra hr. Jes Lunde, bortset fra det, der blev sagt om, at vi skulle drage nogle erfaringer fra Japan. Vi ved jo, at for hver 100 ansatte i det private erhvervsliv i Japan er der 40-50 ansatte i det offentlige, hvor tallene i Danmark er, at for hver 100 i den private sektor har vi 160 i den offentlige sektor. Så den invitation vil vi gerne tage imod og også bearbejde videre.

Men det hjælper ikke så meget at henvise til, hvad Venstre tidligere har advaret imod, i den situation, som vi står i nu. Her tænker jeg på finanslovbehandlingen sidste år. Det hjælper heller ikke at henvise til, hvad den daværende finansminister, Knud Heinesen, sagde om afgrunden, og det hjælper heller ikke at henvise til, hvad LO-formanden Thomas Nielsen afleverede i sin afskedssalut: Vi har sejret ad helvede til!

Der er heller ingen løsning i udtalelser, henstillinger eller forslag fra statsministeren, udenrigsministeren, hr. Svend Auken, Georg Poulsen, Finn Thorgrimson og også overvismand Claus Vastrup. Nej, henstillinger og forslag skal udmøntes i handling her i folketingssalen, i ministerierne, i udvalgene og selvfølgelig også af arbejdsmarkedets parter. Det er dem, der skal udføre tingene, dem, der skal gennemføre den demokratiske proces, således at vi kan sikre vor velfærd fremover. Vi ved, at vi alle er forpligtede, at vi alle har et ansvar, og at ingen kan sige sig fri for at benytte systemerne i det samfund, vi har, bare en lille smule.

Desværre er mine erfaringer her fra Folketinget og fra udvalgene, at der er langt fra de henstillinger og de forslag, som et flertal er positive over for, til det, der i realiteten kommer ud af det, når det har været kogt i gryden, f.eks. når det drejer sig om landets samlede økonomiske politik, når det drejer sig om udlandsgælden, når det drejer sig om skattetrykkel, vores konkurrenceevne og vores beskæftigelse. Dér fortabes helheden til fordel for de små kæphest. Det føler jeg ikke at vi har brug for. Nej, vi har brug for at stå sammen og få løst de problemer, vi er sat til at løse, både på kort og på lang sigt, og det skal ses som et hele.

Regeringen har fremsat et finanslovsforslag for 1989, der tilstræber udgiftsneutralitet, det vil med andre ord sige skattetryksneutralitet, og det skal medvirke til at bringe finanslovsforslaget for 1990 ned på de gamle måltal.